

Universitätsbibliothek Wuppertal

**Theokritu eidyllia, tutesti mikra poēmata
hex-kai-triakonta**

Theocritus

Francofurti, 1553

XI: Κύκλωψ

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-724](#)

ΟΕΟΚΡΙΤΟΥ
ΚΤΚΛΩΤ. ΕΙΔΥΛ.
λιον 1α.

ΙΔὲν πρτίον ἔρωπε πφόκει φάγμα-
κον ἄλλο
ΝΙΚΙΑ, οὐτ' εγχειστονέμοι δικεῖ, οὐδὲ
τίπαστον,

Η τὰ περίδες κοῦφου μέ πλῶν γέδει.
Γίνετ' επ' ανθρώποις εύρην λ' οὐ ράδιον τοῦ.
Γινδοκεν δ' οἵματα τυκαλωσ ιαχὸν έόντε,
Καὶ ταῖοι έννέα λή πφιλαμενόν εξοχει μοίζεισ.
Οὐ τω γ' έν ράδισα μιᾶγ' ο κύκλων ὁ πλῆιμην,
Ω' ρχεῖος Πολύφαμος δ' τ' ήραζε τατ Γαλατείας
Αρπιγενειάσθων τερί σόμα, τῶς κροτάφως τε.
Ηραρ δ' οὐ πρόδισις, οὐ μάλοις, οὐδὲ κικίνοισ,
Αλλ' ὄλοαῖς μανίασ, ἀλλ' οὐδὲ πάντα πάροργα.
Ποζλάκι ταοίδις πρτί τ' αὐλιον αύται ἀσθνθορ,
Χλωρᾶσ ἐκ Βοτάνας, ο λέ τὴν γαλατείαν αείσον
Αύτῶ, ἐπ' αἰόνιον κατετάκ θοφυκιόσησ
Εξ αὖσ, εχθιστονέχων Λασκάριον Ἑλκός
Κύπριος ἐκ μεγάλας, τό δι η πατη πᾶξε βέλεμνον.
Αλλάτι φαγμακον ένερε, καθεξόρμοις λ' οὐ πέρεισ
Ιτταλᾶς ἐς πόντον ὅρῶν, τοιαῦτ' ήείδεν.

Ω λανκά Γαλάτεια, τι δν φιλέοντ' ἀγέβαλλο,
Λευκοτέρα πακτᾶς πρπιδεῖν, ἀ πελωτέρα δ' ἀρνος
Μό

Μόχω γαροτέρα, φιλωτέρα ὄμφακος ὥμασ·
 Φοι φίλι δ' ἀνθ' οὐ πάς, ὅκκα γλυκὺς ὑπνος ἔχη με.
 Οἴχη δ' εὐθὺς ιοῖς, ὅκκα γλυκὺς ὑπνος αἰή με.
 Φεύγεσθ' ὡστὸς οἵσ τρλίον λύκον ἀθρίζοσι.
 Ηξάδηλα μὲν ἔγραψε κόρα τεῦ, ἀνίκα πρῶρη
 Ηνθεῖς ἐμὲ φεύγει μαζί, θέλοισ' ὑπεινθίνα φύγα
 Εξ ὄρεος φρέντειαδή, ἔγώ δ' ὁδὸν ἔγιμόνθεον.
 Παύσεις λέπισθών τοι Θύερον οὐλέ τη παντην
 Εκ τήνω μύναμαι, τίν λ' οὐ μέλει οὐ μὰ δέ οὐδέ.
 Γινώσκω χαρίεωσα κόρα τίνος οὐνεκα φεύγεις.
 Ούνεκά μοι λασία μὲν ὀφίς ἀλι παντὶ μετώσφ
 Εξ ὥτος τέταται πρτὶ θώπερον ὁσ μία μακρά.
 Εἰσ δ' ὄφδα λιμὸς ἔπισι, πλατεῖα δὲ ἔρις ἀλι χείλη.
 Αλλ' ὀυδές ριοῦ τος ἔων, έοτάχι λια βόσκω.
 Κεκρυτων δι' κράτισον ἀμελγόρθμον γάλα πίνω.
 Τυρὸς λ' οὐ λείωσε μουτ' ἐν θέρει, οὐτ' ἐν ὀπάρη,
 Οὐ χειριῶνοσ ἀκρώ. ταρσοὶ δέ νταραχθέοντεί.
 Συβίσλεν δέ ὡς οὐζές επισαμαῶσε κυκλώπων,
 Τίν δι' φίλον γλυκύμαλον ἀμα κέμασθν ἀείσον
 Πολλάκι νυκτὸς ἀωρή. βέφω μέ γι ἔνδεκα νεβρώσ
 Παλέσες ἀμνοφόρως, Θοκύμνως τέασαρας ἀρκτῶν.
 Αλλ' ἀφίκετο τη τριμέ, κέρεσ οὐλένη ἔλασον.
 Τὰν γλουκάνηδε θάλασσαν ἔα πρτὶ χέρσον ὄρε χθεῖ
 Αδίον ἐν τῷν βραχέμιν τὰν νύκτα δρέσσεσ.
 Εντὶ σάφναι τικεῖ, έγτι γαδιγαλκυσάελασοι.

ΘΕΟΚΡΙΤΟΥ

ΕΥΤΙΜΕΛΑΣ ΚΙΑΖΩΣ, ἐντὸς ἀμπελοσ ἀ πλυκόκηποσ.
ΕΥΤΙ ΦΙΖΕΩΝ ΥΔΩΡ, ΤΟΜΟΙ ἀ ΠΛΥΛΕΙΦΡΕΟΣ ΑΙΓΥΑ
ΑΜΥΚΑΣ ΕΙΚ ΧΙΟΝΟΣ ΠΡΩΝ ἀ μερόστον πεικτι.
ΤΙΟΣ ΚΑΝ ΤΩΝ ΘΑΛΑΣΣΩΝ ἔχειν ἡ κύμαθ' ἔλοιρ;
ΑΙ Δέ ΤΗΙ ΣΥΛΛΑ ΜΟΙ ΚΥΡΩΝ ΑΙ ΣΩΤΕΡΟΣ ΗΜΙΟΥ,
ΕΥΤΙ ΦΡΥΝΟΣ ΞΥΛΑ ΜΟΙ ΚΥΡΩΝ ΑΙ ΣΩΤΕΡΟΣ ΗΜΙΟΥ,
ΚΑΙ ΟΜΦΑΛΟΣ ΔΙΑΣΤΟ ΤΕῦ ΚΑΙ ΤΑΝ ΤΟΥΧΑΝ, ΑΙ ΕΧΟΙΜΑΝ,
ΚΑΙ ΣΥΝ ΕΝ ΔΙΦΑΛΛΙΜΟΝ ΤΩΜΟΙ ΓΛΥΚΙΦΡΕΤΕΡΟΝ ΟΙΣΤΕΝ.
ΩΡΟΙ ΟΤΟΥΚ ΕΤΕΚΕΝ Μ' ἀ μάτη Βράγχας έχοντα.
ΩΣ ΚΑΤΙΔΗΝ ΉΦΑΤΙΝ, ΚΑΙ ΤΑΝ ΧΕΡΑ ΤΗΝ ΕΦΙΛΑΣΣ,
ΑΙ ΚΥ ΣΟΜΑ ΛΗΣ, ΕΦΟΡΟΝ ΔΕ ΤΗΝ ΚΕΙΝΑ ΛΙΝΑΔ,
Η ΜΑΙΚΑΝΩΝ ΑΠΟΣΛΑΝ Ερυθρὰ ΤΛΑΣΤΑΓ ΚΩΝΙ ΈΧΟΙΟΝ.
ΑΙ ΖΑΧΤΑ ΖΩΡ ΘΙΕΩΣ, ΤΑ ΔΕ ΠΙΝΕΤΖ ΕΝ ΧΕΙΜΩΝΙ.
ΩΣ ΤΟΥΚ ΑΝΤΙ ΤΑῦΤΑ Φέρειν ἀμα τάντε ΕΜΙΑΝΘΙΝΑ.
Νῦν μάν ΑΝΚΟΕΙΝΑ Νῦν αύτόν ην γη μαθεῦμεν
ΑΙΚΑ ΤΙΣ (Ω) ναὶ ΤΛΕΩΝ ΞΕΛΟΣ ΔΩΛΑΦΙΚΙΤΖ.
ΩΣ ΚΕΝ ΙΩΝ ΤΙ ΠΡΩ ἀ ΛΙΝΚΑΡΙΚΕΝ ΤΥΝ ΣΕΙΘΩΝ ΥΜΠΙΝ.
ΕΞΕΙΔΟΙΣ ΓΑΛΑΤΕΙΑ ΚΑΙ ΖΕΙΝΘΩΝ ΦΕΛΑΙΘΟΙΟ,
ΩΣ ΣΩΡ ΕΓΑΝ Νῦν ΩΣ ΚΑΙ Η ΜΒΟΣ, ΟΙΚΑΙΔΛΑΠΕΝ ΘΕΙΝ.
ΠΟΙΜΑΝΗΝ ΔΙΕΘΕΛΟΙΣ (Ω) ΕΜΙΝ, ΑΙΜΑ ΚΥΑΛΑ ΑΜΕΛΑΓ ΦΕ,
ΚΑΙ ΤΥΡΩΝ ΠΡΑΞΕΙ, ΤΑΡΜΙΟΝ ΜΕΙΡΕΙΑΝ ΕΝΕΦΕ.
Α ΜΑΙΤΡΕ Α ΜΙΧΕ ΜΕ ΜΟΝΑ, Ο ΜΕΜΦΟΜΕΛ ΑΥΤΩ.
ΟΥΛΙΟΝ ΤΑΡΧΟΛΩΣ ΚΗΙ ΤΙΝ ΦΙΛΟΝ ΕΠΕΝ ΛΑΣΕΡ ΜΒΟ.
ΚΑΙ ΤΑῦΤΑ ΑΙ ΝΗΣ ΕΩ ΑΙ ΜΑΣ ΟΡΩΣ Α ΜΕ ΛΕΠΤΩΝ ΕΝΟΝΤΑ.
ΦΑΣΩ ΤΑΝ ΚΕΦΑΛΑΝ, ΙΩΤΩΣ ΠΟΣΩΣ ΑΙ ΦΟΤΕΡΩΣ ΜΒΟ

ΣΦΩ

ΣΦύσσειν, ὡς ἀνιαθῆ, ἐπίκηνγῶν αὐτῶμας.
 Ωκύκλωτού κύκλωτο, πᾶτας φείας ἐκπεπότησι;
 Αἰκένθων ταλάρως τε τολέκοισι μηδὲ πλὸν ἀμαλέσε
 Τοῖς ὄφεσι φέροις, ίαζε κεν τρλύ μᾶκα) ἐχει νοῦν.
 Τὰν πρεσοῖσιν ἀμελπι, τί διν φεύγοντα μώκειος;
 Εύρησεις Γαλάτειαν ἴσται Κακλίον ἄλλα.
 Πολλὰ μετασέσθεν με κόραι τὰν νύκτα κέλοντζ.
 Κιγλίζοντο μὲ τῶσαι, ἐπινέκ αύταις ἀπακοίσο.
 Διλογορέν τῷ γῇ κῆργῶν τοι φεύγομεις ἔμεσο.
 Οὕτω μιηλύφαμος ἐπίμουνεν τὸν ἔρωτας
 Μάστιθων, ῥάκον μὲ διῆγή χρυσὸν ἰσοκεν.

ΤΠΟΟΕΣΙΣ ΤΟΥ

Ειδυλλίος 16.

Επιγράφεται μὲν εἰδύλλιον Αἴτας, πέγραπται
 θιάσιδι λέκτῳ. ὁ δὲ λέγεται, ἐκ τοπικοῦ προσώ
 που πέπλες ἐρώμενον, οὗτον Καπίγραμμα Αἴτας, ἐπει
 θὴν τὸν ἐρωμένος ἔνοι αἴτας καλοῦσιν, ὡς θετζα
 λοί. Καὶ οἱ λαχμάναι, ίαστοι πράστοις κόρασος Λέγει Αἴτας,
 οἵτις Αἴτας τὸν ἐλέφαρον. Φαστοί μὲν οἱ λέγοντες ἐπει
 γαθόσ, οἷον μὴ τας, αὐτοὶ τομὴν ιταμούσ. Η Αἴτας, οἱ
 Βασίτης Καπίγραμμα Λίτης, εἰδέναιτο μὲν τάσσον
 το, λέγοιτο ἀνάπτητον καὶ εἰσπνεύν τὸν ἔρωτας ζεῖ
 ἀγαπῶν π. ἐκτιθέται μὲν πως ὁ ἐρῶν Καπίγραμμα Φείδε
 ται, θασάμηνος τὸν ἐρωμένος χερακτῆρας. εὔχε
 ται μὲν λέόν τοχῶν ἀρμογὸν αὐτοῖς γενέσθη, Καπίγραμμα